
ROZŁĄCZAJĄCY SIĘ (1) *part praes act*

I sg n rozłączającym się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Z przeczeniem: trwale zespolony, niemożliwy do rozdzielania (o dwojakiej – boskiej i ludzkiej – naturze Chrystusa):

*Wyrażenie: »złączenie nierozłączające się«: Bo tu wždy Bog [...] złąpił/ nie będąc z człowiekiem złączony złączeniem iuż nierozłączaiącym fię: á włąpił tám zás Bog y człowiek/ iuż w iedną osobę złączony/ iáki nigdy przedtym w niebie nie był/ áni też táki z niego złąpował. *CzechEp* 346.*

Cf **ROZŁĄCZAĆ SIĘ**